

слѣдователни атаки, когато въ сжщность имаше двѣ такива.

Страница 161. Автора цитира рапорта на генерала Зотова, въ който е казано, че Руситѣ напустнали доброволно прѣвзетитѣ на 11 септември укрѣпления, когато, напротивъ, тѣ бѣха изгонени отъ тѣхъ, слѣдъ едно ожесточено съпротивление, което, впрочемъ имъ прави голѣма честъ.

Страница 168. Автора изчислява рускитѣ загуби на 12,800 души, отъ които 3,060 убити, а ромѣнскитѣ на 5,565 души, отъ които 1,348 убити или всичко 18,365 души, отъ които 4,408 убити, когато Турцитѣ били изгубили отъ 8 до 10,000 души, т. е. около $\frac{1}{3}$ отъ цѣлия техенъ ефективъ.

4-о Източна война, отъ полковника Леконтъ.

Страница 247. Автора изчислява ромѣнскитѣ и рускитѣ сили едва на 70,000 души, съ 250 орѣдия.

Страница 254. Въ описанието на плѣвенскитѣ укрѣпления има прѣувеличения.

Страница 260. Не е истина, както твърди автора, че Османъ паша на 11 септември слѣдъ обѣдъ е билъ извѣстенъ за това, което ставаше на дѣсното крило; първитѣ извѣстия, за това той получи прѣзъ нощъта.